

sygn. akt III K 10/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Kurowski

Protokolant: Paulina Stachurska

w obecności prokuratora: Marka Żendziana

po rozpoznaniu dnia 30.03.2015 r. sprawy

L. N., ur. (...) w C., s. F. i N. z d. S.

Skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 9 października 2000 roku w sprawie **XI Ks 158/00** za czyny popełnione: w okresie od listopada 1997 r. do marca 1999 r. z art.77 § 2 k.k.s. na karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 50 (pięćdziesięciu) zł, oraz za czyn z art. 57 § 1 k.k.s. popełniony w okresie od listopada 1997 r. do marca 1999 r. na karę 1000 (jednego tysiąca) zł grzywny.

II. Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 25 stycznia 2002 r. w sprawie o sygn. akt **II K 341/01** za przestępstwo z art. 300 § 2 k.k. popełnione pomiędzy 7 stycznia 1999 r. a 25 listopada 1999 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem okres 3 (trzech) lat tytułem próby i karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 22 grudnia 2004 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;

III. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 31 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt **III Ks 62/03** za przestępstwo z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 u.k.s. popełnione w latach 1997 - 2002 na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) zł;

IV. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 22 stycznia 2004 r. w sprawie o sygn. akt **XIII K 1752/03** za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 26 czerwca 2003 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy w wymiarze 30 godzin miesięcznie na rzecz placówki wskazanej przez Sąd;

V. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 grudnia 2004 r. w sprawie o sygn. akt **XIII K 3577/03** za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 30 września 2003 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie o sygn. akt **III K 167/04** za przestępstwo z art. 156 § 3 k.k. popełnione w nocy z 19 na 20 grudnia 2003 r. na karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 19 lutego 2007 r. w sprawie o sygn. akt **III K 1139/05** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełniony pomiędzy 31 sierpnia 2000 r. a 11 września 2000 r. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

VIII. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 czerwca 2009 roku w sprawie o sygn. akt **XIII K 98/08** za czyn popełniony w dniu 26 października 2008 r. z art. 216 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) zł;

IX. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 14 kwietnia 2010 roku w sprawie o sygn. akt **VII K 246/08**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII Ka 682/10, za czyn popełniony w okresie od 1 października 1997 r. do 3 lutego 1998 r. z art. 286 § 1 k.k. w z w z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono skazanemu na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat. Postanowieniem z dnia 20 maja 2013 roku w sprawie o sygn. akt VII Ko 425/13 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności.

X. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 stycznia 2013 roku w sprawie o sygn. akt **VII K 989/12** za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 września 2012 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 13.09.2012 r.

1. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Augustowie opisanym w punkcie II - gim (sygn. akt. II K 341/01), Sądu Rejonowego w Gliwicach opisanym w punkcie VII - ym (sygn. akt. III K 1139/05) i Sądu Rejonowego w Białymstoku opisanym w punkcie IX - tym (sygn. akt VII K 246/08) i orzeka wobec skazanego L. N. łączną karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku, opisanymi w punktach I- szym (sygn. akt XI Ks 158/00), III - cim (sygn. akt III Ks 62/03), IV - tym (sygn. akt XIII K 1752/03), V - tym (sygn. akt XIII K 3577/03), VIII - ym (sygn. akt XIII K 98/08) i w punkcie X - tym (sygn. akt VII K 989/12) oraz wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku opisanym w punkcie VI - tym (sygn. akt III K 167/04) umarza. Kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa.
3. W pozostałej części wyroki opisane w punktach II, VII i IX pozostawia do odrębnego wykonania.
4. Na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu L. N. na poczet orzeczonej w punkcie 1 łącznej kary pozbawienia wolności okres odbytej kary pozbawienia wolności ze sprawy Sądu Rejonowego w Augustowie o sygn. akt II K 341/01 - od dnia 4 marca 2005 r. do dnia 4 września 2006 r. oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności ze sprawy Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. akt VII K 246/08 - od dnia 17 września 1998 r. do dnia 30 września 1998 r.
5. Zwalnia skazanego od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt III K 10/15

UZASADNIENIE

L. N. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 9 października 2000 roku w sprawie XI Ks 158/00 za czyny popełnione: 1) w okresie od listopada 1997 r. do marca 1999 r. z art. 77 § 2 k.k.s. na karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 50 (pięćdziesięciu) zł, oraz 2) z art. 57 § 1 k.k.s. popełniony w okresie od listopada 1997 r. do marca 1999 r. na karę 1000 (jednego tysiąca) zł grzywny.

II. Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 25 stycznia 2002 r. w sprawie o sygn. akt II K 341/01 za przestępstwo z art. 300 § 2 k.k. popełnione pomiędzy 7 stycznia 1999 r. a 25 listopada 1999 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem okres 3 (trzech) lat tytułem próby i karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 22 grudnia 2004 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary;

III. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 31 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt III Ks 62/03 za przestępstwo z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 u.k.s. popełnione w latach 1997 - 2002 na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) zł;

IV. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 22 stycznia 2004 r. w sprawie o sygn. akt XIII K 1752/03 za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 26 czerwca 2003 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy w wymiarze 30 godzin miesięcznie na rzecz placówki wskazanej przez Sąd;

V. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 grudnia 2004 r. w sprawie o sygn. akt XIII K 3577/03 za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 30 września 2003 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie o sygn. akt III K 167/04 za przestępstwo z art. 156 § 3 k.k. popełnione w nocy z 19 na 20 grudnia 2003 r. na karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 19 lutego 2007 r. w sprawie o sygn. akt III K 1139/05 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione pomiędzy 31 sierpnia 2000 r. a 11 września 2000 r. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

VIII. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 czerwca 2009 roku w sprawie o sygn. akt XIII K 98/08 za czyn popełniony w dniu 26 października 2008 r. z art. 216 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) zł;

IX. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 14 kwietnia 2010 roku w sprawie o sygn. akt VII K 246/08, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII Ka 682/10, za czyn popełniony w okresie od 1 października 1997 r. do 3 lutego 1998 r. z art. 286 § 1 k.k. w z w z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono skazanemu na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 maja 2013 roku w sprawie o sygn. akt VII Ko 425/13 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności.

X. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 stycznia 2013 roku w sprawie o sygn. akt VII K 989/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 września 2012 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 13.09.2012 r.

Wyrokiem łącznym z dnia 14 lutego 2008 roku w sprawie o sygn. akt III K 224/07 Sąd Okręgowy w Białymstoku na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie w sprawie o sygn. akt II K 341/01 oraz w wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach w sprawie o sygn. akt III K 1139/05 i wymierzył skazanemu L. N. łączną karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k. połączył karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt XIII K 1752/03 przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności z karami pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt XIII K 3577/03 oraz Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K 167/04 i wymierzył L. N. łączną karę 8 (ośmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w części dotyczącej wyroków Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach o sygnaturach akt: III Ks 62/03 i III K 209/04.

Kolejnym wyrokiem łącznym z dnia 21 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt III K 182/13 Sąd Okręgowy w Białymstoku na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Augustowie w sprawie o sygn. akt II K 341/01, Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt VIIK 246/08 i wymierzył skazanemu L. N. łączną karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie orzeczenia kary łącznej poprzez połączenie kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt VIIK 989/12, Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt XI Ks 158/00 oraz wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III K 224/07 w zakresie orzeczonej jego mocą kary łącznej łączącej jednostkowe skazania ze spraw: Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. akt XIII K 1752/03, Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. akt IIIK 3577/03, Sądu Okręgowego w Białymstoku o sygn. akt IIIK 167/04 oraz w zakresie umorzenia postępowania w sprawach Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. akt III Ks 62/03 i III K 209/04.

W dniu 12.30.2014 r. L. N. złożył kolejny wniosek o wydanie wyroku łącznego, obejmującego karę orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach w sprawie o sygn. akt III K 1139/05 przy zastosowaniu zasady absorpcji. Wskazał, iż aktualnie przebywa na warunkowym przedterminowym zwolnieniu i wykonuje wszelkie zobowiązania sądu penitencjarnego.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek skazanego co do zasady zasługiwał na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej, określone w art. 85 k.k., z którego wynika, iż Sąd wymierza karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok skazujący za którekolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Innymi słowy, w myśl wskazanego przepisu art. 85 k.k., kara łączna w wyroku łącznym może objąć tego samego rodzaju kary jednostkowe orzeczone poszczególnymi wyrokami, które zostały wymierzone za przestępstwa popełnione przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. I KZP 36/2004 OSNKW 2005/2 poz. 13 mająca moc zasady prawnej).

Wobec L. N. zapadło dziesięć wyroków skazujących. Pierwszym chronologicznie orzeczeniem jest wyrok z dnia 25 stycznia 2002 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Augustowie w sprawie o sygn. akt II K 341/01. Z analizy dat czynów i dat wyroków zapadłych w kolejnych sprawach wydanych po tymże wyroku jednostkowym wynika, iż czyny objęte wyrokiem w sprawie o sygn. akt III K 1139/05 Sądu Rejonowego w Gliwicach oraz w sprawie o sygn. akt VII K 246/08 Sądu Rejonowego w Białymstoku zostały popełnione przed datą wydania ww. pierwszego chronologicznie wyroku. W pierwszej ze wskazanych spraw czyn został popełniony w okresie od 31.08.2000 r. do 11.09.2000 r., w drugiej zaś w okresie od 01.10.1997 r. do 3.02.1998 r. Wymierzono za nie również podlegające łączeniu kary tego samego rodzaju.

Kolejnym chronologicznie pierwszym wyrokiem w rozumieniu kodeksu karnego był wyrok w sprawie o sygn. akt XIII K 1752/03 z dnia 22 stycznia 2004 r. Analiza dat czynów i dat orzeczeń zapadłych w pozostałych sprawach wskazuje, iż czyny objęte wyrokiem w sprawach o sygn. akt XIII K 3577/03 oraz III K 167/04 wchodzi w kolejny zbieg realny z ww. drugim chronologicznie wyrokiem. Jednakże w zakresie połączenia tych kar węzłem kary łącznej rozstrzygnął już Sąd Okręgowy w Białymstoku w wyroku łącznym z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie o sygn. akt III K 224/07 wymierzając skazanemu karę łączną 8 (ośmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Z uwagi na powyższe Sąd w tym zakresie umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, skoro o połączeniu węzłem kary łącznej kar jednostkowych wymierzonych za wyżej wymienione czyny, wchodzących w niniejszy zbieg realny już prawomocnie rozstrzygnięto i nie zaistniały w tym zakresie jakiegokolwiek nowe okoliczności uzasadniające orzeczenia nowej kary łącznej.

Odnosnie kar orzeczonych wobec L. N. pozostałymi wyrokami należało uznać, iż także brak było podstaw do ich połączenia. W zakresie wyroków ze spraw o sygn. akt XI Ks 158/00, III Ks 62/03 i VII K 989/12 Sąd Okręgowy

rozstrzygnął w wyroku łącznym z dnia 21 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt III K 182/13 i w tym zakresie na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie. Wskazany wyrok łączny w tym zakresie nie utracił mocy albowiem w tych jednostkowych sprawach, przestępstw, za które L. N. został skazany, dopuszczał się on już po wydaniu wcześniejszego wyroku i nie zostało wydane nowe orzeczenie dotyczące skazania za czyn popełniony w ww. okresie. To zaś skutkowało przyjęciem, iż nie zaistniały przesłanki z art. 85 k.k.

Sąd, również z uwagi na brak pozytywnych przesłanek z art. 85 k.k. umorzył postępowanie w zakresie kary orzeczonej wyrokiem w sprawie o sygn. akt XIII K 98/08. Tak jak wyżej analiza daty popełnienia czynu (26.10.2008r.), za który L. N. został skazany i dat kolejnych wyroków, jakie wobec niego wydano, wykazała, iż ww. kary nie można połączyć z jakąkolwiek karą orzeczoną innym wyrokiem jednostkowym skoro dopuścił on się tego przestępstwa już po wydaniu wszystkich wcześniejszych wyroków, zaś kolejnego czynu dopuścił się po wydaniu przedmiotowego orzeczenia. Nadto zaznaczenia wymaga, iż w sprawie tej wymierzono karę grzywny, a zatem karę nie podlegającą łączeniu z karami pozbawienia wolności orzeczonymi za czyny wchodzące w ramy opisanego wyżej zbiegu realnego przestępstw.

Sąd, jako podstawę częściowego umorzenia postępowania wskazał art. 572 k.p.k. z uwagi na fakt, iż rozstrzygając wcześniej w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawie o sygn. akt III K 182/13 Sąd Okręgowy nie brał pod uwagę kary orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Gliwicach o sygn. akt III K 1139/05 - z na fakt, iż wyrok ten nie funkcjonował w obrocie prawnym skoro utracił prawomocność wskutek uchylenia przez Sąd Najwyższy utrzymującego go w mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach. Obecnie zaś – z uwagi na uprawomocnienie się przedmiotowego skazania czyniło niezbędnym wydanie nowego wyroku łącznego w zakresie kar jednostkowych wymierzonych w ww. sprawie, jak też w sprawach Sądu Rejonowego w Augustowie o sygn. akt II K 341/01 i Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. akt VII K 246/08. Dodać już tylko należy, iż niezasadnym było powołać jako podstawę prawną wyżej opisanego częściowego umorzenia postępowania przepis art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., mimo iż po poprzednim wyroku łącznym w sprawie o sygn. akt III K 182/13 wobec L. N. nie zapadł żaden nowy wyrok. Tym niemniej podkreślenia wymaga, iż przesłanka powagi rzeczy osądzonej (art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.) występuje w przypadku postępowania o wydanie wyroku łącznego jedynie wówczas, gdy przedmiotem wcześniejszej oceny sądu orzekającego w kwestii wydania wyroku łącznego były skazania objęte wszystkimi tymi samymi wyrokami, które mają być przedmiotem obecnego postępowania. Sąd Najwyższy w wielu judykatach wskazał, że aby mówić o powadze rzeczy osądzonej w sprawie o wydanie wyroku łącznego, sprawa musi dotyczyć nie tylko tej samej osoby, ale również dokładnie tych samych wyroków jednostkowych obejmujących te same czyny (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2013 r. w sprawie o sygn. akt II KK 14/13, LEX nr 1341265, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2005 r., sygn. V KK 151/05, Prok. i Pr. 2006/2/8).

Podstawą wymiaru kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem był art. 86 § 1 k.k. Na mocy tego przepisu możliwym było orzeczenie kary łącznej w wymiarze nie niższym niż najsurowsza z orzeczonych kar jednostkowych (granica dolna) ale nie wyższym niż suma kar jednostkowych (granica górna). Nadmienić należy, iż przy orzekaniu kary łącznej decydujące znaczenie na jej wymiar ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i generalnej. Istotne znaczenie mają również okoliczności, które zaistniały po wydaniu przedmiotowych wyroków podlegających łączeniu, a które wskazują na proces resocjalizacji skazanego. Kara łączna orzekana w wyroku łącznym jest bowiem swojego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej skazanego w okresie objętym skazaniami za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu. Takie stanowisko niejednokrotnie zajmował Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie, podkreślając także konieczność uwzględniania przy jej wymiarze związków podmiotowych i przedmiotowych oraz czasowych, zachodzących pomiędzy poszczególnymi czynami, co w poważnej mierze winno decydować o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji (tak m.in. wyrok SN z 25 X 1983r. OSN KW 1984, z.5-6, poz.65, wyrok z 11. II 1976r. OSN KW 1976,z.10-11,poz.128). Pogląd ten Sąd orzekający w niniejszym składzie podziela w całości. Dlatego też przyjąć należało, że im większe jest powiązanie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, tym pełniej wymiar kary łącznej winien uwzględniać zasadę absorpcji. I odwrotnie – im luźniejszy ww. związek to przy wymiarze kary łącznej winno się w większym stopniu uwzględniać zasadę kumulacji, czyli dodawania kar. W aspekcie przedmiotowym związek przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów jak tożsamość pokrzywdzonych, rodzaj naruszonych dóbr prawnych,

sposób działania sprawcy, związki czasowe itd., w aspekcie podmiotowym chodzi natomiast o motywę bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca, podobieństwo rodzajów winy, zamiarów itd. (tak: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 28.02.2012r., sygn. akt II AKa 10/2012).

Rozważając powyższe okoliczności Sąd dostrzegł stosunkowo bliskie związki podmiotowe i nieco odleglejsze związki przedmiotowe. Czyny ze spraw III K 1139/05 oraz VII K 246/05 naruszały tożsame dobra prawne (mienie) oraz oba były popełnione z zamiarem bezpośrednim i kierunkowym (w celu osiągnięcia korzyści majątkowej), aczkolwiek jednocześnie z zamiarem podejmowanym na nowo w innych okolicznościach faktycznych. Zostały one popełnione w dość znacznym odstępie czasowym (18 miesięcy). Kolejny zaś czyn wchodzący w ramy zbiegu realnego ze sprawy o sygn. akt II K 341/02 dotyczy przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. popełnionego w okresie od 07.01.1999 r. do 25. 11.1999 roku (w odstępie 11 miesięcy od czynu ze sprawy VII K 246/08). Co prawda czyn ten godził w inne dobra prawne, niż dwa pozostałe czyny ujęte w ramy zbiegu realnego (w obrót gospodarczy), ale można mówić o stosunkowo bliskich związkach podmiotowych z tymi czynami z uwagi na tożsamą motywację sprawcy. Skazany działał również z zamiarem kierunkowym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Sąd orzekając karę łączną przy zastosowaniu zasady asperacji miał na uwadze fakt, iż zasadnicze znaczenie w zakresie jej wymiaru mają dyrektywy prewencyjne zarówno w aspekcie prewencji indywidualnej, jak i prewencji generalnej. L. N. był wielokrotnie skazany za różnej kategorii przestępstwa. Niniejsze jest zaś czynnikiem prognostycznym uniemożliwiającym skorzystanie z zasady absorpcji o jaką wnioskował. Stosowanie bowiem niniejszej zasady jest rozwiązaniem skrajnym. Zasadę absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej wyjątkowo, gdy związek podmiotowo-przedmiotowy zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw, gdy nie potrzeba podwyższać progu represji karnej (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 września 2012 r. II AKa 168/12, KZS 2012/10/39, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 lutego 2008 r. II AKa 246/07, Prok.i Pr.-wkł. 2009/10/34, KZS 2009/10/55, postanowienie Sądu Najwyższego z 9 stycznia 2013 roku w sprawie o sygn. akt III KK 346/12, Lex 1277751). We wskazanej sytuacji faktycznej, przy znacznej ilości skazań, zastosowanie zasady absorpcji byłoby też zbytnim premiowaniem skazanego. Należy zaś mieć na uwadze, iż instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych kar za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa. Wymiar kary łącznej jest działalnością racjonalną polegającą na oznaczeniu kary odpowiedniej do stopnia związku podmiotowo-przedmiotowego między zbiegającymi się realnie przestępstwami. Instytucja ta nie służy zatem premiowaniu skazanego przez ograniczenie jego odpowiedzialności karnej, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił.

Z kolei w ocenie Sądu skazany L. N. nie jest osobą na tyle zdeprawowaną by stosować względem niego zasadę kumulacji. Należy bowiem mieć na uwadze, iż skazany L. N. od dłuższego czasu zachowuje się poprawnie. Z wywiadu środowiskowego z dnia 6 marca 2015 r. (k.73-74) wynika, iż obecnie, korzystając z warunkowego przedterminowego wykonania kary, prowadzi on ustabilizowany tryb życia, odbył terapię korekcyjno-edukacyjną dla sprawców przemocy oraz terapię odwykową, co dodatkowo potwierdza zaświadczenie z dnia 18 marca 2015 r. z NZOZ (...) w B. (k.99). L. N. dba o rodzinę, stara się wykończyć dom i dodatkowo pracować dorywczo celem utrzymania rodziny. Z wywiadu środowiskowego wynika, iż od czasu odzyskania wolności skazany nie pozostaje w zainteresowaniu Policji czy organów ścigania. Przestrzeganie prawa w trakcie warunkowego przedterminowego zwolnienia od 17 września 2014 r., postawa L. N. w sposób oczywisty świadczą o tym, iż wyciągnął on prawidłowe wnioski ze swego dotychczasowego postępowania oraz konsekwentnie dąży do zmiany swego stylu życia. Powyższe zaś zasadniczo osłabia znaczenie uprzedniej karalności skazanego dla ustaleń w przedmiocie realizacji celów prewencji indywidualnej.

W ocenie Sądu połączenie kar pozbawienia wolności na zasadzie asperacji w ww. określony sposób jest w tym wypadku uzasadnione. Orzeczona wyrokiem łącznym kara, zdaniem Sądu, jest wyważona, sprawiedliwa i stanowi syntetyczną całościową ocenę tych zachowań skazanego, jest do niej adekwatna i nie razi swą surowością. Kara łączna w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności we właściwy sposób podsumowuje odpowiedzialność skazanego, a nadto właściwie spełni swe cele z zakresu prewencji indywidualnej i generalnej. Nie uszło uwadze Sądu, iż skazany przebywał wielokrotnie w jednostkach penitencjarnych począwszy od 1998 roku. Jednakże aktualna, właściwa postawa skazanego, pozwala przypuszczać, iż jego resocjalizacja obecnie przebiega prawidłowo i jest dość

zaawansowana. Dlatego też, w przekonaniu Sądu, wymierzona kara łączna w takim rozmiarze pozwoli na osiągnięcie wobec L. N. trwałych efektów poprawczych i powinna spowodować, iż zrozumie on naganność swojego postępowania i pokieruje swoim życiem w taki sposób, by ponownie nie naruszyć norm prawa karnego.

W pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Zgodnie z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej kary łącznej zaliczono skazanemu okresy jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu.

W oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, uznając, iż jego sytuacja rodzinna i materialna uniemożliwi mu ich uiszczenie. Skazany utrzymuje się z prac dorywczych, a nadto ma na utrzymaniu ośmioro dzieci. Dodatkowo pracę zarobkową godzi z wykańczaniem domu, w którym mieszka z rodziną. O kosztach procesu w części umarzającej postępowanie co do połączenia kar wyszczególnionych w punkcie 2 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.